

ת"פ 18218/11/19 - מדינת ישראל נגד דניאל אסתרין

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18218-11-19 מדינת ישראל נ' אסתרין

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל אסתרין

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד נתיאה פיצחזה
בשם הנאשם: עו"ד רותם סרי
גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירות של **סחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 19 ו-13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: הפקודה או פקודת הסמים המסוכנים) (50 עבירות); **והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה.

2. על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, במועד שקדם ליום 25.8.2019 נרשם הנאשם באמצעות הטלפון הנייד שברשותו לתכנת טלגרם, המהווה פלטפורמת תקשורת מוצפנת ליצירת קשר אנונימי בין אנשים. במועד מאוחר יותר נוצר קשר בטלגרם בין הנאשם לבין אדם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: האחר). במסגרת הקשר קבעו הנאשם והאחר לבצע עבירות סחר בסמים מסוכנים באופן הבא: האחר יקבל הזמנות מאנשים המעוניינים לרכוש סמים מסוכנים מסוגים שונים, בהן יפורטו כמויות הסמים, מחירם ופרטי הקונים. את ההזמנות יעביר האחר לנאשם באמצעות הטלגרם, ואילו הנאשם יספק את הסמים לקונים ויגבה את הכסף תמורתם. תמורת כל עסקת סמים שביצע, שלשל הנאשם לכיסו ₪ 100 ואת היתרה העביר לאחר.

בין התאריכים 26.8.2019 - 15.9.2019 העביר האחר לנאשם, בהזדמנויות שונות, סמים מסוכנים על מנת שאלה ישמשו אותו כמלאי לביצוע עסקאות הסמים עליהם סיכמו, והנאשם ביצע 50 עסקאות סמים, כמפורט להלן:

א. ביום 27.8.2019 מכר הנאשם לאישה בשם מאיה 3 כדורים של סם מסוכן מסוג אקסטזי תמורת 300 ₪. כן מכר הנאשם למאיה ביום 7.9.2019 סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 1 גרם תמורת 450 ₪.

- ב. ביום 27.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם נדב סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 5 גרם ו-3 קרטונים של סם מסוכן מסוג LSD, תמורת 500 ₪ בסך הכול.
- ג. ביום 28.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם נריה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2 גרם תמורת 1,300 ₪.
- ד. ביום 29.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם ליעד סם מסוכן מסוג קטמין במשקל 1 גרם תמורת 400 ₪. כן מכר הנאשם לליעד ביום 7.9.2019 סמים מסוכנים מסוג MDMA במשקל 1 גרם וקטמין במשקל 1 גרם, תמורת 700 ₪ בסך הכול.
- ה. ביום 29.8.2019 מכר הנאשם לאישה בשם דריה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל חצי גרם תמורת 400 ₪.
- ו. ביום 29.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם סרגי סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 1 גרם, 10 כדורי אקסטזי וסם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 5 גרם, סה"כ תמורת 1,300 ₪ בסך הכול.
- ז. ביום 30.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם חורחה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל חצי גרם תמורת 400 ₪.
- ח. ביום 30.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם רוברט 5 כדורי אקסטזי תמורת 400 ₪.
- ט. ביום 30.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אייל סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 12 גרם תמורת 700 ₪.
- י. ביום 30.8.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אייל סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 3 גרם תמורת 300 ₪.
- יא. ביום 1.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם רועי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל חצי גרם תמורת 450 ₪.
- יב. ביום 1.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם יהונתן 12 כדורי אקסטזי תמורת 750 ₪.
- יג. ביום 1.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם ואדים סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 1 גרם תמורת 500 ₪.
- יד. ביום 2.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם רפאל כלי להכנת סם, סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל של 5 גרם וקנאביס במשקל 2 גרם, תמורת 600 ₪ בסך הכול.
- טו. ביום 3.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם יצחק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל חצי גרם תמורת 450 ₪.
- טז. ביום 3.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם מארק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1 גרם תמורת 750 ₪.

יז. ביום 3.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם יונתן 4 קרטונים של סם מסוכן מסוג LSD תמורת 430 ₪.

יח. ביום 3.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם מיכאל 3 קרטונים של סם מסוכן מסוג LSD תמורת 300 ₪.

יט. ביום 3.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דרור סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל 5 גרם וקטמין במשקל 5 גרם, תמורת 1,550 ₪ בסך הכול.

כ. בימים 3.9.2019 ו- 7.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם גיא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1 גרם תמורת 750 ₪ בכל פעם.

כא. ביום 4.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דולב 5 קרטונים של סם מסוכן מסוג LSD תמורת 400 ₪.

כב. ביום 4.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם נאור סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2 גרם תמורת 1,300 ₪.

כג. ביום 4.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם לידור סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 2 גרם תמורת 650 ₪.

כד. ביום 5.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דימיטרי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 25 גרם תמורת 1,000 ₪.

כה. ביום 5.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אופק 10 כדורי אקסטזי תמורת 650 ₪. כן מכר הנאשם ביום 6.9.2019 לאופק אמפולה אחת של סם מסוכן מסוג קטמין תמורת 350 ₪.

כו. ביום 6.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם טל סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 10 גרם תמורת 500 ₪.

כז. ביום 6.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם יוסף סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 25 גרם תמורת 1,050 ₪.

כח. ביום 6.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אנטון אמפולה אחת של סם מסוכן מסוג קטמין תמורת 350 ₪. כן מכר הנאשם לאנטון ביום 23.8.2019 סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 3 גרם תמורת 300 ₪.

כט. ביום 6.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם רוי אמפולה אחת של סם מסוכן מסוג קטמין וכדור אקסטזי אחד, סה"כ תמורת 450 ₪.

ל. ביום 6.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אורי סם מסוכן מסוג DMT במשקל 1 גרם תמורת 650 ₪.

לא. ביום 7.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם נירן סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 5 גרם תמורת 400 ₪.

לב. ביום 9.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אושר סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 1 גרם תמורת 400 ₪.

לג. ביום 9.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם מישל סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 7 גרם תמורת 450 ₪.

לד. ביום 9.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דניאל סם מסוכן מסוג קטמין במשקל 1 גרם תמורת 400 ₪.

לה. ביום 11.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דור שמן קנאביס וכלי להכנת סם תמורת 700 ₪.

לו. ביום 11.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם עדן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.5 גרם תמורת 900 ₪.

לז. ביום 12.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם ארי סם מסוכן מסוג קטמין במשקל 1 גרם תמורת 350 ₪.

לח. ביום 12.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם טאי 5 אמפולות של סם מסוכן מסוג קטמין תמורת 1,200 ₪.

לט. ביום 13.9.2019 מכר הנאשם לאישה בשם בת שבע סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1 גרם תמורת 700 ₪.

מ. ביום 14.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם יוסי אמפולה אחת של סם מסוכן מסוג קטמין תמורת 400 ₪.

מא. ביום 14.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דביר 10 כדורי אקסטזי תמורת 700 ₪.

מב. ביום 14.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם דן 6 כדורי אקסטזי תמורת 450 ₪.

מג. ביום 14.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם אילי" בשתי עסקאות 5 כדורי אקסטזי תמורת 1500 ₪, וסם מסוכן מסוג קטמין במשקל של 1 גרם, תמורת 350 ₪.

מד. ביום 15.9.2019 מכר הנאשם לאדם בשם גבריאל סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 1 גרם תמורת 400 ₪.

את מרבית עסקאות הסמים ביצע הנאשם תוך שימוש ברכב הונדה (מ.ר: 6310263) שהיה בחזקתו ובשימוש (להלן: הרכב).

3. על פי עובדות האישום השני, ביום 20.10.2019 בסביבות השעה 22:50 החזיק הנאשם בארנק אותו נשא בעיר ראשון לציון, את הסמים המסוכנים הבאים:

א. 10.7180 גרם של סם מסוכן מסוג MDMA המחולק ל- 10 יחידות.

ב. 99 טבליות של סם מסוכן מסוג MDMA.

ג. 1.4259 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין המחולק ל- 3 יחידות.

ד. 12.6888 גרם של סם מסוכן מסוג קטמין המחולק ל- 13 יחידות.

ה. 35 ריבועי נייר מסוג LSD.

4. ההסדר אליו הגיעו הצדדים לא כלל הסכמות עונשיות. בשל גילו הצעיר, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה. בתסקיר מיום 30.11.2020 המליץ שירות המבחן להימנע מלהשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ולהסתפק בהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד צו מבחן למשך שנה וחצי, במטרה לאפשר לו להמשיך בהליך השיקום בו החל.

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

5. מטעם הנאשם העידה אמו, הגברת אלונה אסתרין. לדברי האם, הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ותומכת אשר הוכתה בתדהמה כשגילתה את דבר מעורבותו בעבירות. האם טענה כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם ילד מבולבל אשר לא היה ער לחומרת מעשיו. היא הוסיפה כי הטלטלה הקשה שחוזה הנאשם עם מעצרו הובילה אותו לערוך חשבון נפש ולפעול על מנת לתקן את העוול שעשה. כיום הנאשם פועל באחריות, מסייע למשפחתו עם אחיו הקטנים, עובד עם אביו ומחזיר חובות כספיים. האם ציינה כי במהלך התקופה בה שהה הנאשם במעצר הפך לצל של אדם ומאז שחרורו השתלב בטיפול. לדבריה, ככל שיופסק הטיפול על ידי שליחת הנאשם למאסר, הדבר יפעל בניגוד לטובתו ובניגוד לטובת החברה בכלל. לאור האמור, ביקשה האם לתת לנאשם הזדמנות להשתקם ולהיות אזרח פעיל בחברה הישראלית.

6. בטיעוניה לעונש הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, לחומרת העבירות בהן הורשע, לנסיבות המחמירות בהן נעברו, וכן למדיניות הענישה הנוהגת. עוד ציינה שהעבירות בוצעו מתוך כסף והפנתה לתקופה הקצרה במהלכה סחר הנאשם בסמים, המעידה על היקף פעילותו העבריינית ועל חלקו המשמעותי בעסקאות. ב"כ המאשימה עתרה לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים: עבור עבירות הסחר מתחם ענישה כולל הנע בין 30 חודשי מאסר ועד חמש שנות מאסר בפועל, וביחס לעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, מתחם ענישה הנע בין 21 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש בתוך המתחם, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל כעונש עיקרי, כאשר לשיטתה עונש זה משקלל כראוי הן את הנסיבות לקולא - גילו הצעיר של הנאשם ועברו הפלילי הנקי והן את

הנקודות השליליות העולות מתסקיר שירות המבחן. לצד עונש המאסר, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם קנס משמעותי, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי, לצד חילוט הרכב ששימש אותו לצורך ביצוע העבירות.

7. מנגד, ביקש ב"כ הנאשם לראות בשני האישומים חלק ממסכת עבריינית אחת, וכפועל יוצא מכך לקבוע מתחם ענישה אחד כולל, הנע בין 16 חודשי מאסר בפועל ל- 3 שנות מאסר. הסנגור גרס כי בקביעת המתחם יש לתת את הדעת לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות - 18 שנים ו-9 חודשים בלבד, כך שיכולתו להבין את הפסול שבמעשיו הייתה פחותה. עוד הוסיף כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום והטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן, כהמלצת שירות המבחן. בין יתר הנסיבות לקולא ציין את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, הודאתו בעבירות בהזדמנות הראשונה תוך חשיפת הפרשייה כולה, נטילת אחריות, שיתוף פעולה עם שירות המבחן והירתמות להליך שיקומי. כן הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כשנה וחצי, במהלכן הנאשם לא היה מעורב בביצוע עבירות נוספות. הסנגור הטעים את הקשיים שחווה הנאשם בתקופת מעצרו בת החודשיים וחצי, שכללו חרדות, קושי להירדם בלילות, מצב רוח ירוד וירידה דרסטית במשקל. בהינתן כל האמור, ביקש ב"כ הנאשם ליתן משקל מיוחד להמלצת שירות המבחן ולהימנע משליחת הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה וסיפר על התקופה הקשה שעבר במעצר משך חודשיים וחצי ולאחר מכן במשך 3 חודשים במעצר בית באיזוק האלקטרוני. לדבריו, הסתבכותו השפיעה קשות על משפחתו ששילמה מחיר כבד על מעשיו. עוד ציין שהבין בדיעבד שפעל בטיפשות, בילדותיות וללא שיקול דעת והסב נזקים לסביבה ולעצמו. לדבריו, בשל הסתבכותו הוא אינו ממשיך בלימודי כיתות י"ג - י"ד ואף אינו יכול להתגייס לצבא, על אף רצונו בכך. הנאשם הוסיף כי בזכות ההליך הפלילי הוא "מבין את החיים", יש לו בת זוג, הוא בתהליך הקמת עסק של הפקות מוזיקליות, עובד ומשלם להוריו בעבור הייצוג המשפטי ששכרו לו. הנאשם ביקש לאפשר לו לסיים את ההליך הפלילי על הצד הטוב ביותר, להשתלב בטיפול ולשקם עצמו, דבר שלשיתו לא יקרה אם ישלח למאסר מאחורי סורג ובריה. הנאשם הוסיף כי הוא מבין את חומרת מעשיו ואת הפסול שבהם, הביע חרטה והתחייב שלא לחזור עליהם לעולם.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. בטרם ייקבע מתחם הענישה, יש לקבוע אם שני האישומים שבכתב האישום מהווים אירוע עברייני אחד או שמא שני אירועים שונים המצדיקים קביעת מתחם ענישה נפרד לכל אישום. במחלוקת שבין הצדדים בסוגיה זו, דעתי היא כדעת הסנגור, לפיה שני האישומים מהווים אירוע אחד וזאת מהטעמים כפי שיובאו להלן.

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) נקבע בדעת הרוב כי עבירות שיש ביניהן "קשר ענייני הדוק" ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. על כך הוסיף השופט ע' פוגלמן כי להשקפתו "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת" (פסקה 2 לחוות דעתו).

ומן הכלל אל הפרט. מעיון בכתב האישום ברי כי עבירת החזקת הסמים, נושא האישום השני, נעברה כחלק מאותה תכנית עבריינית בגדרה נעברו עבירות הסחר בסמים. ולראיה, בכתב האישום עצמו צוין כי האחר העביר לנאשם "בהזדמנויות שונות" סמים על מנת שיהיה בידיו מלאי סמים לצורך ביצוע העסקאות. על הכוונה לסחור בסמים מסוכנים שנתפסו אצל הנאשם ניתן ללמוד גם ממועד החזקתם ביחס למועד ביצוע העסקה האחרונה - מעט יותר מחודש ימים, וכן מהעובדה שהיו מחולקים ליחידות קטנות, כאשר הנאשם נשא אותם ברחובות העיר ראשון לציון. הסוגים השונים של הסמים והכמות הגדולה שנתפסה מעידים אף הם על כך שהסמים לא יועדו לצריכתו העצמית של הנאשם כי אם לצורך הפצתם או מכירתם לאחרים.

למעלה מן הצורך אציין, כפי שצינתי לא אחת בעבר, כי לקביעה אם מדובר באירוע אחד כולל או מספר אירועים, נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", שהרי כבר נקבע ש"לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה" (עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018), פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

11. מעשי הנאשם פגעו בערך המוגן שעניינו הגנה על שלום הציבור ובריאותו מנזקי השימוש בסמים מסוכנים ומהשפעתם הממכרת וההרסנית. לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה הרבה הטמונה בעבירות סמים ועל היד הקשה בה יש לנהוג עם סוחרי הסמים [ראו למשל: ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה, פסקה 4 (4.7.2012); ע"פ 2000/06 מדינת ישראל נגד ויצמן, פסקה 5 (20.7.2006); ע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' אבו רקייק, פסקה 9 (3.1.2013)].

יפים לענייננו אף דברי השופט י' עמית בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.8.2018), המתייחסים הן לעבירות גידול הסמים והן לעבירות סחר בסמים המתבצעות באמצעות יישומון ה'טלגרס':

"ריבוי המקרים המובאים לפנינו בעת האחרונה - של גידול, ייצור והפקת קנבוס לשם הפצה ומכירה, כמו גם הפצה ומכירה של קנבוס תוך שימוש באפליקציית ה'טלגרס', מעוררים את התחושה, הגם שאינה מגובה בסטטיסטיקה או במחקר אמפירי, כי המדיניות שבאה לידי ביטוי בחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (שתחולתו ביום 1.4.2019) - זלגה שלא בטובתה למחוזות אחרים. צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם. זאת, מתוך תפיסה שגויה כי מדובר ב'סמים קלים', ובהינתן הטכנולוגיה המאפשרת מכירה והפצה קלה ו'סטרילית' של סמים. ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי

עמוד 7

מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים 'קלים', תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם."

דברים נכוחים אלו, שנכתבו על סמים המוגדרים "סמים קלים", נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בסמים מסוג הסמים אותם מכר הנאשם.

12. **נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים** - ביחס לעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נתתי דעתי לכמויות הבלתי מבוטלות ולסוגים השונים של הסמים שהחזיק הנאשם בארנקו, כשהם מחולקים ליחידות, ללמדך על כוונתו להפיצם: למעלה מ-10 גרם MDMA ו-99 טבליות MDMA, כ-1.5 גר' קוקאין, למעלה מ-12 גר' קטאמין ו-35 ריבועי LSD.

אשר לעבירות הסחר בסמים - על פני תקופה קצרה של כ-3 שבועות בלבד, ביצע הנאשם לא פחות מ-50 עסקאות סמים בהן מכר 8 סוגים שונים של סמים (אקסטזי, MDMA, חשיש, קוקאין, LSD, קטמין, קנאביס ו-DMT), בשווי כולל של 31,420 ש"ח ל-45 קונים שונים. ריבוי העסקאות על פני פרק זמן קצר יחסית מעיד על נגישותו של הנאשם לסמים, על תכנון והיערכות מוקדמת, ביחד עם האחר, לצורך אספקת הסמים במהירות, וכן על מיומנותו של הנאשם בביצוע העסקאות. ביצוע העבירות בעזרת יישומן הטלגרם, המהווה פלטפורמה מוצפנת להעברת מסרים, תוך סיכון נמוך להיתפס, מהווים אף הוא שיקול לחומרה.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות משמעותי ונכבד. הנאשם היה אחראי על אספקת הסמים לקונים ועל גביית התשלום בעבורם, לאחר שפרטי ההזמנות הועברו לו מהאחר. לצד האמור, ברי כי הנאשם ניצב נמוך יותר בהיררכיה העבריינית מאשר האחר, בהתחשב בכך שבגין כל עסקה שלשל הנאשם לכיסו 100 ₪ והחלק הארי של התמורה הועבר לאחר.

13. הנה כי כן, הנאשם והאחר פעלו כמכונה משומנת היטב, ביצעו עסקאות סמים מסוגים רבים ומגוונים, בין אם מדובר בסמים המוגדרים "קלים", ובין אם מדובר בסמים המוגדרים "קשים", וגרפו לכיסם ממון רב. מדובר במפעל של ממש להפצת סמים, במסגרתו היה לנאשם מעין קו חלוקה, כפי שניתן ללמוד, הן מכמות העסקאות הגדולה שבוצעה לא אחת באותו יום (ראו למשל העסקאות שבוצעו בימים 3.9.2020, 6.9.2020, 14.9.2020) והן מכמות הסמים האדירה, מסוגים רבים ומגוונים, שנמצאה באמתחתו ביום בו נתפס.

14. ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לגילו הצעיר של הנאשם לצורך קביעת המתחם העונשי, תוך שטען שהיה בו כדי לפגוע ביכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמעשיו. טענה זו יש לדחות מכל וכל. הנאשם לא היה קטין ביום ביצוע העבירות ולא הוצגה כל ראיה לפגיעה בכושרו השכלי או הנפשי ביום ביצוע העבירות. מעבר לצורך אציין שהנאשם שלפניי רחוק מלהיות "אדם שאינו מבין" את משמעות מעשיו, בהינתן שהתקבל למסלול עתודה בצבא. בעניין זה חזר ושנה בית המשפט העליון כי על פי חוק גיל 18 הוא "קו פרשת המים" בין קטינות לבגרות, כאשר תוספת של קטגוריה פסיקתית של "בגיר צעיר" עלולה "לטשטש את הקלסיפיקציה הסטטוטורית" [ע"פ 6961/17 פהדי אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל, פסקאות 5-8 (7.3.2018) (להלן: עניין אלקיעאן)]. בהינתן אמות מידה אלו, ובהעדר נסיבות מיוחדות

(כמו למשל - השפעה של עבריו בכיר יותר על נאשם קטין או על נאשם שזה עתה בגר), ילקח גילו של הנאשם במניין השיקולים לצורך קביעת המתחם העונשי, כמו גם לצורך קביעת העונש בתוך המתחם, אולם זאת שלא במנותק מיתר נסיבות המקרה. על כך יש להעיר שהווי ידוע לכל, ובכלל זה לאנשים צעירים ואף לקטינים, שעיסוק בעולם הסמים, וודאי כאשר מדובר בסמים הנחשבים "קשים", מהווה עבירה חמורה על החוק. ובפרפרזה על התמיהה שהביע השופט נ' סולברג בעניין אלקיעאן (פסקה 8): עד לאיזה גיל עלינו להמתין על מנת שהנאשם יבין שאין לסחור בסמים, בפרט בסמים "קשים", לא כל שכן להפוך את המסחר בסמים לעסק לכל דבר ועניין.

15. אשר לרקע לביצוע העבירות - לשירות המבחן מסר הנאשם כי העבירות בוצעו למטרת רווח כספי מהיר ולצורך מימון שימוש עצמי בסמים, אולם שירות המבחן התרשם כי בבסיס העבירות עמדו תחושות תסכול, בדידות וחוסר הערכה שחוות הנאשם כתוצאה מציפיות גבוהות שהעמידו הוריו ואשר לא הצליח לעמוד בהם, דבר שהובילו לשיקול דעת מוטעה, התנהגות פיזית ובלתי מווסתת והתנהלות אימפולסיבית.

16. בשים לב למכלול הנסיבות עליהן עמדתי לעיל, מצאתי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו, היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

17. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה התומכת לשיטתם בעתירותיהם העונשיות. התביעה הפנתה לפסקי דין העוסקים בסחר בסמים בעשרות הזדמנויות, חלקם בעלי נסיבות קלות מענייננו (כמויות קטנות בלבד של סם מסוג קנאביס להבדיל מסמים "קשים") מהם ניתן ללמוד על המתחם ההולם בענייננו מכוח כלל של קל וחומר. כן הפנתה המאשימה לפסיקה העוסקת בהחזקת סמים בלבד. הסנגור, מצדו, הפנה לפסיקה העוסקת במקרים חריגים בהם העדיפו בתי המשפט את שיקולי השיקום וחרגו ממתחם הענישה שנקבע. להלן אעמוד על פסקי הדין שהוגשו מטעם ב"כ הצדדים ובהמשך על פסקי דין רלוונטיים נוספים.

פסקי הדין הרלוונטיים שהוגשו מטעם המאשימה:

- א. בעפ"ג (מרכז) 24112-09-17 טוט נ' מדינת ישראל (10.12.2017) אושר עונש של 21 חודשי מאסר בפועל שהושת על נאשם בן 19, אשר הורשע בביצוע 27 עבירות של סחר בסם מסוג קנאביס, אותו מכר במשך כשבועה חודשים בכמויות קטנות. שירות המבחן התרשם מסיכון להישנות ביצוע העבירות בעתיד, והמליץ על ענישה קונקרטית שתשקף לנאשם את הצורך בטיפול.
- ב. בעפ"ג (מרכז) 8209-08-19 מדינת ישראל נ' פסו (9.12.2019) (להלן: עניין פסו), החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם אשר הורשע בביצוע 53 עסקאות בסם מסוג קנאביס אותן ביצע במשך 3 חודשים עם 29 קונים, תוך הסתייעות בנהג מונית להעברת הסמים והכסף. בפסק הדין אושר המתחם העונשי אותו קבעתי עבור מכירה בודדת של סם מסוג קנאביס בכמות קטנה (הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל). לצד זאת, נקבע כי מתחם כולל הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר אינו יכול לעמוד. באותו מקרה הועמד עונשו של הנאשם על 28 חודשי מאסר, מבלי למצות עמו את הדין. פסק הדין אושר על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 895/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020). דומה שדי בדוגמא זו כדי לשמוט את הקרקע מתחת

למתחם העונשי לו עתר ב"כ הנאשם במקרה שלפנינו, שהוא חמור עשרות מונים מהמקרה שנדון בעניין פסו.

ג. בעפ"ג (מרכז) 23775-04-15 מדינת ישראל נ' מדמון (21.6.2015), הוחמר עונשו של נאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, והועמד על 24 חודשי מאסר. באותו מקרה הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בביצוע 16 מכירות של סמים מסוכנים מסוג קנאביס וחשיש, בכמויות קטנות, לאנשים שונים, ובהם קטין.

פסקי הדין הרלוונטיים שהוגשו מטעם הנאשם:

ד. ברע"פ 5478/19 לז"ל נ' מדינת ישראל (25.8.2019) אושר פסק דינו של בית המשפט המחוזי אשר ביטל את החלטת בית המשפט השלום שנמנע מהרשעתה של הנאשמת בגין ביצוע מכירת כמויות קטנות של סם מסוכן מסוג קנאביס בלמעלה מ-30 אירועים נפרדים, לשמונה אנשים שונים, וביניהם 3 קטינים וכן בהחזקת סם מסוג קנאביס לצריכה עצמית. כעונש עיקרי הוטל על הנאשמת צו של"צ בן 160 שעות. באותו מקרה נקבע שלא מדובר בעבירות של סחר בסמים ברף הגבוה וצוינו הנסיבות המקלות הבאות: במועד ביצוע העבירות הנאשמת הייתה מעט מעל גיל הקטניות; הקטינים להם נמכרו הסמים היו על גבול גיל הבגירות; לא הוכח כי הנאשמת עשתה רווח ממכירת הסמים. כמו כן, שקל בית המשפט לקולא את הנסיבות האישיות של הנאשמת ובהן: הודאתה של המבקשת במיוחס לה; נטילת האחריות מצידה והבעת צער, חרטה ובושה בגין מעשיה; היותה נעדרת עבר פלילי. הנה כי כן, מקרה זה נבדל מעניינו בכך שהעבירות הסמים שם היו קלות יותר ובכך שהנאשמת לא הפיקה רווח כספי מהן. בנסיבות אלו לא ניתן ללמוד ממקרה זה גזרה שווה לעניינו.

ה. ברע"פ 4687/15 פלג נ' מדינת ישראל (13.8.2015), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי שמצא להקל בעונשו של הנאשם באופן שהיה עליו לרצות 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. באותו מקרה מכר הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס בעשרות עד מאות הזדמנויות, בכל פעם בכמויות קטנות, וכן נמצא בביתו סם מסוכן מסוג קנאביס מחולק לשקיות ומוכן למכירה. הנאשם נעדר עבר פלילי ועבר הליך שיקומי משמעותי שכלל גמילה מסמים במסגרת היחידה לנפגעי סמים לאורך כשנה. הנה כי כן, גם מקרה זה שונה מהותית מעניינו, בשים לב לסוג הסמים, לרקע לביצוע העבירות, ובהתאם - לסוג השיקום אותו עבר הנאשם.

ו. בע"פ 6161/16 יזרעאלוב נ' מדינת ישראל (20.2.2017), נדון עניינו של נאשם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסם מסוכן ואיסור הפצת חומרים מסוכנים. על פי כתב האישום הנאשם מכר את הסמים והחומרים המסוכנים המכונים "ניס גאי" במספר מקרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונשי הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר והשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל לאור תסקיר חיובי. בבית המשפט העליון נקבע שעל אף שהעונש שהוטל בערכאה הדיונית אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת באופן המחייב התערבות, עדיין יש מקום להקל בעונשו של הנאשם מטעמי שיקום ולהעמידו על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. גם במקרה זה מדובר היה בנאשם שביצע את העבירות על רקע התמכרות, שמעד לאחר שהיה גמול לאורך שנים. בעקבות הליך שיקום חזר הנאשם לשמור על ניקיון מסמים, ובמועד הערעור כבר שולב בטיפול ביחידה להתמכרויות.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 44427-10-18 מדינת ישראל נ' דרכי ואח' (25.11.2019) נקבעו שני מתחמים עונשיים בעניינו של נאשם 2- האחד, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בקשר לעבירת סחר בקוקאין במשקל של עמוד 10

כ-10 גרם תמורת 5,500 ₪. השני, נע בין 3-7 חודשי מאסר בקשר לעבירה של סיוע לסחר בקוקאין במשקל 8 גרם, בנסיבות בהן חלקו של הנאשם התמצה בישיבה ברכב לצד מבצע העבירה העיקרי בזמן ביצועה, מבלי שפורט מה עשה בפועל במהלך העסקה. העונש העיקרי שנגזר על הנאשם היה 15 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו (23), בהודאתו, בהיותו אב לילד ומפרנס עיקרי שעבד בחברת הסעות, בעברו הפלילי הלא מכביד ובעובדה שהשתלב בהליך טיפולי שהופסק בהמשך. הנאשם ערער על גזר הדין, אולם חזר בו מערעורו בקשר לרכיב המאסר בפועל [עפ"ג (מרכז) 15880-12-19 אביטן נ' מדינת ישראל (18.2.2020)].

לגבי נאשם 3, שאף מעשיו באירוע התמצו בישיבה ברכב ליד מבצע העבירה העיקרי, כאשר מעבר לכך חלקו באירוע לא היה ידוע, נקבע מתחם עונשי הנע בין 3-7 חודשים. על הנאשם הוטל עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, זאת בהתחשב בגילו (27), בעברו הפלילי, בעונשי מאסר אותם ריצה בגין הרשעות שלא מתחום הסמים, ובסירובו להשתלב בהליך טיפולי.

ח. בעפ"ג (מרכז) 48325-02-18 מדינת ישראל נ' רבוכין (13.5.2018) (להלן: עניין רבוכין) נדון עניינו של נאשם שהורשע במכירת סם מסוכן מסוג קנאביס ב-73 הזדמנויות שונות ל-28 לקוחות שונים, על פני תקופה של למעלה משנה. לאחר שנקבע בערכאה הדיונית מתחם עונשי הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר, הושת על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות כעונש עיקרי, זאת לאור הליך שיקום ממושך וקשה שעבר לאורך 20 חודשים בקהילה סגורה ובהמשך בהוסטל. העונש אושר בבית המשפט המחוזי.

ט. בעפ"ג 13872-04-20 מדינת ישראל נ' זוהר (21.7.2020) (להלן: עניין זוהר) החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם בעל עבר פלילי שעבר הליך שיקומי משמעותי, והעמידו על 18 חודשי מאסר בפועל חלף 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. באותו מקרה הורשע הנאשם במכירת קנאביס ב-63 הזדמנויות ל-49 אנשים, מתוכם אחד קטין.

בטיעוניו הסביר ב"כ הנאשם כי פסק הדין בעניין זוהר מחזק את עתירתו לקביעת מתחם עונשי מקל, בשים לב לכך שבאותו מקרה בוצעו 63 עסקאות סמים ולא דובר בנאשם "בגיר-צעיר". אין בידי לקבל עמדה זו. באותו מקרה ביצע אמנם הנאשם 63 עסקאות סמים (בפער שאינו כה גדול מעניינו), אולם מדובר היה בסחר בסם מסוכן מסוג קנאביס "בלבד", לגביו נקבעים, ככלל, מתחמי ענישה מקלים יותר, בעוד שבעניינו מכר הנאשם גם סמים "קשים" במגוון סוגים ובכמות מצטברת לא מבוטלת. עוד חשוב לזכור כי על אף הנסיבות המקלות של אותו נאשם, הוטל עליו, בסופו של יום, עונש מאסר בפועל. להשלמת התמונה אציין שפסק דינו של בית המשפט המחוזי אושר על ידי בית המשפט העליון [רע"פ 7088/20 זוהר נ' מדינת ישראל (21.10.2020)].

י. בת"פ (שלום ת"א) 37694-03-15 מדינת ישראל נ' אלקיים (14.10.2018) (להלן: עניין אלקיים) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, ב-21 אישומים של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. לאור הליך שיקום ארוך טווח בן למעלה מ-3 שנים שעבר הנאשם, שכלל בין היתר טיפול גמילה מסמים ביחידה לטיפול בהתמכרויות, הוטל על הנאשם לרצות, כעונש עיקרי, 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

על המתחם העונשי ההולם ניתן ללמוד אף מפסקי הדין הבאים, אשר ברובם מתוארות נסיבות קלות מהמקרה שלפניי:

- יא. ברע"פ 5698/17 ליפצר נ' מדינת ישראל (4.9.2017) אושר עונש של 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית שנגזרו על נאשם שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בביצוע 15 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואספקת סמים.
- יב. ברע"פ 2122/13 דבש נ' מדינת ישראל (9.5.2013) אושר עונשו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת הוכחות, במכירת קוקאין בשתי הזדמנויות לסוכן משטרתי, במשקלים של כ- 2.4 תמורת 1320 ₪ ושל כ- 3.96 גרם נטו תמורת 1900 ₪. כן הורשע הנאשם בעבירה נוספת של אספקת שתי שורות קוקאין ללא תמורה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל עבור כל אחת מעבירות הסחר בסם, ועל הנאשם נגזר עונש של 40 חודשי מאסר בפועל.
- יג. בעפ"ג (מרכז) 56241-03-19 בואהרון נ' מדינת ישראל (19.6.2019), אושר עונש של 17 חודשי מאסר וענישה נלווית שהוטל על נאשם שהורשע בביצוע 20 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס. הנאשם מכר סמים במשך תקופה של כ-4 חודשים וחצי, ל-17 אנשים שונים ב-32 מקרים, זאת תמורת 100 ש"ח, ובמקרים מסוימים 1,000-1,500 ₪, והחזיק סם מסוכן מסוג קנאביס במשקלים של עד 43 גרם. הנאשם נעדר עבר פלילי, השתמש בסמים ולא שיתף פעולה עם שירות המבחן.
- יד. בעפ"ג (מרכז) 34559-06-18 גיני נ' מדינת ישראל (לא פורסם) אושר, בהסכמת הנאשם, אדם צעיר ללא עבר פלילי, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו בערכאה הדיונית, לאחר שהורשע במכירת סמים מסוכנים מסוג קנאביס וחשיש, בכמויות לא גדולות, ל-8 רוכשים ב-28 עסקאות. מתחם העונש ההולם בערכאה הדיונית הועמד על 15-30 חודשי מאסר.
- טו. בעפ"ג (מרכז) 3963-03-17 נהרי נ' מדינת ישראל אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בן 20 חודשי מאסר שהוטל על נאשם בעקבות הרשעתו בכמעט 40 עסקאות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש וגראס, ל-7 לקוחות. בפסק הדין אושר מתחם ענישה כולל לעבירות הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל.
- טז. בת"פ (מחוזי-ים) 3430/09 מדינת ישראל נ' אסנת חזן (14.1.2010) נגזר על הנאשמת עונש עיקרי של 24 חודשי מאסר, לאחר שהורשעה, על יסוד הודאתה, ב-4 מכירות של סם מסוכן מסוג הרואין לסוכן משטרתי, בכמות קטנה בכל פעם. לנאשמת עבר פלילי ישן ביותר שכלל ריצוי עונש מאסר.
- יז. בת"פ (ראשל"צ) 23282-05-17 מדינת ישראל נ' קוניושנקו (24.12.2017) הורשעה הנאשמת, על יסוד הודאתה, ב-26 עבירות של סחר בהרואין בכמויות קטנות ובעבירה של החזקת הרואין במשקל 6.295 גרם. נקבע כי מתחם העונש ההולם מכירה בודדת של סם מסוכן מסוג הרואין נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 16 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם מספר מכירות ספורות של סם מסוכן מסוג הרואין בכמות קטנה ובסכום קטן לאותו אדם בתוך תקופה קצרה, הועמד על 8 - 20 חודשי מאסר בפועל. עוד נקבע כי מתחם העונש ההולם החזקת סם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית, נע בין 8 חודשי מאסר לבין 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לבסוף הושתו על הנאשמת 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
- יח. בת"פ (ראשל"צ) 20022-04-18 מדינת ישראל נ' וינקובסקי (9.9.2020) (להלן: עניין וינקובסקי) הורשע הנאשם בסחר בקנאביס ב-42 הזדמנויות. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי

מאסר שיכול יבוצעו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל בעבור האישום המרכזי אשר כלל 34 עסקאות שבוצעו על פני 4 חודשים. בסופו של יום הושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שעבר תהליך שיקומי רב פנים שנמשך למעלה משנתיים וחצי.

יט. בת"פ (פ"ת) 32156-02-19 מדינת ישראל נ' סיומין (27.11.2019) הורשע הנאשם בריבוי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס לצד החזקת סם מסוג זה בכמות מועטה יחסית ובהחזקת כלים להכנת סם. באותו מקרה מכר הנאשם במשך כשנה ל-21 קונים שונים, סם מסוכן מסוג קנאביס בכמויות קטנות, בכ-100 הזדמנויות, באמצעות יישומון הטלגרם ודרכי התקשרות נוספות וכן במכירת 2 טבליות של LSD. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה כולל הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, ועל הנאשם הוטלו 21 חודשי מאסר.

18. לאור האמור לעיל, בהתחשב בנסיבות ביצוע עבירות הסחר והחזקת הסמים, לרבות מספרן הרב של עסקאות הסמים, מספר הקונים, מגוון הסמים שנמכרו, תדירות המכירות היומית והשבועית, ובשים לב למדיניות הענישה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות כולן, נע בין 48 ל-72 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

19. השאלה המרכזית הטעונה הכרעה בפרק זה היא אם בנסיבות המקרה יש מקום לחרוג ממתחם הענישה שנקבע מטעמי שיקום. ככל שהתשובה לשאלה זו תיענה בחיוב, יש לבחון אם קיימת הצדקה להימנע מהטלת רכיב של מאסר ממש כעיתירת ההגנה.

סעיף 40 לחוק העונשין קובע:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969".

לצורך בחינת המונח "סיכוי של ממש" לשיקום הנאשם, נקבעו על ידי בית המשפט העליון מספר מבחני עזר, המסייעים להעריך את סיכויי השיקום. בין יתר השיקולים נמנו עברו הפלילי של הנאשם; מידת המוטיבציה שהפגין להשתקם; מידת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ועם רשויות החוק; האם עבר הליך גמילה מהתמכרות; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגותו ובדרך החשיבה שלו; הבעת חרטה כנה ואמפתיה לנפגעי העבירה; וקיומה של התגייסות משפחתית לצד הנאשם [ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) ורע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)]. לצד זאת נקבע שהתגייסות להליך טיפולי ושיקום מוצלח אינם חזות הכול, וכי כל מקרה יישקל לגופו, תוך מתן מענה הולם גם ליתר שיקולי הענישה.

20. ומן הכלל אל הפרט. הנאשם רווק בן 20, נעדר הרשעות קודמות ובן למשפחה נורמטיבית. מתסקיר שירות המבחן עולה שעל רקע יחסים מורכבים עם הוריו, החל הנאשם בגיל 15 לשוטט ברחובות, חבר לחברה שולית וצרר סמים. הנאשם עבר מספר מסגרות לימודיות, אולם בסיוע הוריו הצליח להשלים 12 שנות לימוד.

נתון מרכזי עליו יש לתת את הדעת הוא שבשנת 2019 התקבל הנאשם ללימודי עתודה במקצוע "תקשוב, אבטחת מידע וסייבר", אולם זמן קצר לאחר שהחל לימודיו, נעצר בשל מעורבותו בתיק זה. בעקבות מעצרו קיבל הנאשם הודעה על פטור מגיוס לצה"ל, ולשירות המבחן מסר כי הדבר גרם לו תחושת אכזבה עצמית וכישלון. הנה כי כן, מדובר בנאשם שעל אף מהמורות עליהן התגבר לאורך שנות חייו, החל ללמוד במסלול עתודה, חמק מהרדאר הצבאי שקיבל אותו לשירות מבלי שאיתר בעייתיות כלשהי בהתנהלותו בעבר.

21. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, כאשר לטענתו לא היה ער לחומרתן במועד ביצוען. מהתסקיר עולה שכיום מבין הנאשם את הפסול במעשיו ואת הנזק הטמון בהם. הנאשם ביטא חרטה ובושה בגין מעורבותו הפלילית ומסר כי ייתקל כל קשר עם גורמים עברייניים. מזה כחצי שנה עובד הנאשם עם אביו בתחום הבניה והשיפוצים ומביע סיפוק מכך.

22. הנאשם השתלב אמנם בהליך טיפולי, אולם לא ניתן לומר שמדובר בטיפול משמעותי או בטיפול ארוך טווח. שירות המבחן התרשם שעל אף שהנאשם מחזיק בעמדות מקלות ביחס לשימוש בסמים, הוא גילה בדיעבד הבנה ביחס להתנהגותו הבעייתית, ולדבריו אף הפסיק להשתמש בסמים. לאחר שהנאשם ביטא נכונות להשתתף בטיפול על מנת לבחון ולעבד את הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות, שולב בקבוצה המיועדת לעצורי בית. במסגרת הטיפול התרשם שירות המבחן שהנאשם מורתע מההליך הפלילי, ממשיך להעמיק ולבחון בחירותיו השוליות ועושה מאמצים להציב לעצמו גבולות פנימיים. עוד נמצא כי חל שיפור ביחסיו של הנאשם עם בני משפחתו, כפי שאף עלה מדברי אמו.

23. שירות המבחן התרשם אמנם שהנאשם אינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים, אולם לצד זאת נמצא שהוא מתקשה לווסת את דחפיו במצבי לחץ, להעמיד לעצמו גבול פנימי ולקבל החלטות בצורה שקולה. הנאשם לא פיתח התמכרות לסמים, אולם אופיין בשימוש לרעה בחומרים משני תודעה. בדיקות שתן אותן מסר הנאשם לאורך כשנה נמצאו נקיות משרידי סמים.

בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ביכולותיו הגבוהות, שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי ונכונותו להשתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בפיקוח במשך שנה וחצי. בשים לב לחומרת העבירות הומלץ להטיל על הנאשם בנוסף עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, על מנת שלא לפגוע בתהליך שיקומו.

24. הנה כי כן, בעניינו של הנאשם מתקיימים חלק מהפרמטרים שהותוו בפסיקה המבססים את המסקנה כי קיים "סיכוי של ממש שישתקם" - הנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה באופן מלא עם רשויות החקירה, הביע מוטיבציה לשיקום והתגייס להליך הטיפולי שהוצע לו על ידי שירות המבחן. הנאשם שיקם את יחסיו עם בני משפחתו וכיום הם מהווים עבורו מקור תמיכה משמעותי. שיקולי השיקום מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בנאשם צעיר, שבגר מספר חודשים לפני מועד ביצוע העבירות.

25. ואולם, מנגד, לא ניתן להתעלם מהיקף העבירות ומחומרת מעשיו של הנאשם. אשר להמלצת שירות המבחן, להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, יוער כי גם כאשר מדובר בתסקיר חובה, אין בית המשפט כבול להמלצתו ולמסקנותיו [ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2013), פסקה 51 לחוות דעתו של השופט ס' ג'ובראן]. בעניינו, המלצת שירות המבחן להימנע מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות

הענישה הנוהגת, עם עקרון ההלימה ועם שיקול ההרתעה, לרבות הרתעת בני גילו של הנאשם המנסים "להתפרנס" בדרך קלה ומהירה הפוגעת באחרים, ויש בה כדי להסיג לחלוטין את יתר שיקולי הענישה [ראו והשוו ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (3.4.2014)].

26. זה המקום להזכיר אף את הכלל לפיו כאשר עסקינן בעבירות שעניינן סחר בסמים מסוכנים, נסוגות, ככלל, נסיבותיו האישיות של הנאשם מפני שיקולי הגמול וההרתעה, כאשר כבר עתה אציין שנסיבותיו האישיות של הנאשם אינן חריגות. על מידת ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7070/03 זניד נ' מדינת ישראל (3.4.2006):

"החברה בישראל נאבקת מזה שנים רבות בהתפשטותו של נגע הסמים ולצורך כך היא משקיעה מאמצים רבים וממון רב. המערער ואחיו דוגמתו מבקשים לסכל מאמץ זה ומכאן הצורך לנהוג בהם וכנגד כל חוליותיה של שרשרת הפצת הסם ביד קשה. בתחום זה של עבריינות קובעת ההלכה הפסוקה כי תהיינה נסיבותיו של העבריין חמורות וקשות ככל שתהיינה, הן נדחות מפני האינטרס הציבורי." (ההדגשות הוספו - ע.מ.)

27. עוד אני מוצא להעיר, שעל אף שהנאשם השתלב בהליך טיפולי במסגרת קבוצה לעצורי בית ופניו להמשך טיפול, ומבלי להמעיט בערכו של התהליך החיובי שעבר, אין עניינו דומה לאדם שעבר הליך שיקומי ארוך של גמילה מסמים, לא כל שכן הליך גמילה שנערך בקהילה סגורה, בו נאלצים הנגמלים לא אחת להתנתק מהעולם שהכירו לתקופות ארוכות. בהינתן ה"מהפך" שחל בחייהם של אותם אנשים, כמו גם בנקודת המוצא הקשה בה היו נתונים ביום ביצוע העבירה, נקבע לא פעם שיש מקום לשיקול הטלת עונש שלא יכלול רכיב של מאסר בפועל, באופן המהווה מצד אחד גמול על המאמץ הכביר שהשקיעו בהליך הגמילה, ומהצד השני משמר את הישגיהם [ראו למשל עניין רבוכין, עניין אלקיים ועניין וינקובסקי].

28. נקודות הזכות בעניינו של הנאשם, עליהן עמדתי לעיל, ובהן לקיחת האחריות, הודאתו עוד בשלב החקירה במשטרה, החרטה שהביע, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ובמיוחד גילו הצעיר והעדר עבר פלילי, לרבות העובדה כי מעולם לא ריצה בעברו עונש מאסר, מצביעים כולם על פוטנציאל שיקום גבוה, ומשכך מצדיקים חריגה מסוימת ומידתית ממתחם הענישה שנקבע. אציין שלולא גילו הצעיר של הנאשם ופוטנציאל השיקום הגבוה, היה מקום לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם העונשי. נגעו ללבי דברי אמו של הנאשם, שביקשה את טובת בנה ותיארה את השיפור שחל במצבו. ואולם, הגם שנתתי משקל לדבריה במסגרת שיקוליי, אין בהם כדי להפוך את הקערה על פיה.

29. טרם חתימה, מצאתי להביא את דברי השופט ג' קרא בעניין זוהר, המתאימים עד מאוד לענייננו, ואולי אף ביתר שאת:

"עבירות סחר והפצה של סמים מסוכנים, בהן הורשע המבקש, הן עבירות חמורות המצדיקות ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שירות, כאמירה ערכית (ע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.8.2018)). בענייננו, הדבר הינו מקל וחומר עת הגדיר בית משפט השלום את מעשי המבקש כהקמת "עסק" לממכר סמים. בנסיבות אלה, הטלת המאסר לריצוי בדרך של

עבודות שירות מאיינת את משקלו של עיקרון ההלימה. (ההדגשות הוספו - ע.מ.)

30. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר מיום 20.10.2019-18.12.2019.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 1.2.2021 עד השעה 08:30, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 2 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר על כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.

ד. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.3.2021, והיתרה בכל 1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ה. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 10 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

ו. פסילה על תנאי מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

31. לבקשת המאשימה ובהעדר התנגדות מצד הנאשם, ולאחר שנמצא שהרכב שימש את הנאשם לביצוע עסקאות הסמים, אני מורה על חילוט רכב הונדה, מ.ר: 63-102-63, בהתאם לסעיפים 36א(א)-ו(ב) לפקודה.

32. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסמים יושמדו.

33. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת הליך זה או בהליכי המעצר הקשורים אליו ישמשו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם לביצוע עונש המאסר. עם תחילת ריצוי עונש המאסר, יושב הכסף לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

34. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021, בנוכחות הצדדים.